

Geachte minister president,
Geachte heer Jambon,
Hartelijk welkom,

Ik wil kort inleiden omdat het volgende half uur van groot belang is.
We kijken namelijk uit naar uw boodschap.
Naar de inhoud van uw boodschap.
Naar de toon van uw boodschap.

U bent nu ongeveer een jaar minister van Cultuur.
Voor het eerst werd cultuur toegevoegd aan andere bevoegdheden.
Aan andere opdrachten.

Sommigen onder ons waren ontgoocheld dat cultuur niet langer een aparte minister verdiende.
Anderen hoopten dat met uw ministerschap cultuur nu net sterker zou worden omdat de minister-president himself meer gewicht zou brengen.
Sterke Jan, weet u wel.

Ik denk dat dit geen nieuws is.
Maar dat jaar is geen wandeling in het bos geworden.

Er waren/zijn vele brandjes.
Maar het grootste vuur was misschien wel cultuur.
U pookte dat soms zelf op.
Met bijvoorbeeld zoals u zelf later toegaf een te ondoordacht besluit over de projectsubsidies.
Of de mogelijke lancering van een canon.
Of de mogelijke renovatie van een theater aan de rand van Brussel.

Uw administratie en uw fractie in het Vlaams parlement waren soms evengoed de aanstokers.
De administratie heeft het moeilijk om lijn en beleid te brengen in haar werking.
Er zijn teveel akkefietjes.
Soms over de planlast.
De snelheid van het noodfonds.
De ingewikkeldheid van de aanvraag ervan.
Of de toewijzing van een of ander curatorschap in Zuid-Europa.

Uzelf sprak soms hard, soms mild.

Gisteren tijdens de Commissie Cultuur ging het over veel.

Lokale verantwoordelijkheid.
Tegenover lokale profileringsdrang.
Sense of urgency.
Nieuwe verdienmodellen.
Het noodfonds.
Uw afwezigheid tijdens de zomer.
De steeds aanwezige budgettaire krapte.
100 plaatsen meer of minder.
En dan wel en dan weer niet.
De conflicten met de virologen.
Enzoverder.

Er was veel heel veel.
Maar er was ook iets te weinig.

Er was te weinig vuur.
Er was te weinig beleid.
Te weinig visie.

Deze tijden zijn geen wandeling in het bos.
Niet voor u.
Niet voor ons.

Mijnheer de minister,

Een samenleving heeft leiderschap nodig.
Zeker in onzekere tijden.
Een samenleving heeft inspiratie nodig.
Een perspectief.
Een gids.

Zo ook onze sector.

Een gids die ons mee op sleeptouw neemt.
Terug naar een toekomst.
Een toekomst voor gevestigde waarden,
een toekomst voor jonge kunstenaars.

Een gids die behoedzaam nadenkt over het te volgen pad.
Een gids die daarvoor het landschap goed kent.
Een gids die voor ons opkomt.

Een gids die ons op het publieke forum verdedigt.

Een gids die verbindt.

Een gids die zijn hand uitsteekt.

En iedereen mee de tocht helpt te overleven.

Een gids die niet manager maar ziener is.

Beste minister,

Wees die gids.

Wees onze gids.

Wees niet de minister van Cultuur
maar wees onze minister van Cultuur.

We zullen u dan -coronaproof- omhelzen

Brussel, 3 september 2020